

מ"ת 8800/01/21 - אלברט מאירוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 8800-01-21 מדינת ישראל נ' מאירוב

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש	אלברט מאירוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 24.1.21, במסגרתה נקבע, בהסכמת הצדדים, כי המבקש ישהה במעצר בית מלא בפיקוח בת זוגתו, כאשר בימים א' - ו' ישהה במעצר אדם בין השעות 12:00-14:00 לצרכי סידורים (קניית מזון, הצטיידות בציד וכדומה).

עניינה של הבקשה דנן בהקלת תנאי המעצר כך שיותר למבקש לצאת לעבוד כך שישונו תנאי השחרור לתנאי מעצר בית חלקי, עד לקבלת תסקיר בעניינו.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 24.1.21 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה (נפסל ביום 15.7.10 במסגרת פ"ל 264-12-19 על ידי סגנית הנשיא, כב' השופטת נועה חקלאי), נהיגה ברכב בהיותו שיכור וללא ביטוח. עבירות מיום 21.1.21.
2. במסגרת מ"י 41920-01-21, בהחלטת סגן הנשיא, כב' השופט מאושר מיום 22.1.21, שוחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח בת זוגתו.
3. ביום 24.1.21, לאור הסכמות שהציגו הצדדים לבית המשפט, מעצרו של המבקש הוארך עד למתן החלטה אחרת, תוך שהותר לו לצאת את מעצר הבית בחלונות יציאה קבועים כאמור. במקביל הוזמן תסקיר מעצר בעניינו ולאחר קבלתו, נקבע כי תיבחן עמדת הצדדים פעם נוספת.
4. ביום 7.2.21 הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה דנן וביום 17.2.21 טענו הצדדים לבקשה.

טענות הצדדים:

עמוד 1

5. כאמור, המבקש עותר להקלה בתנאי שחרורו כך שתתאפשר יציאתו לעבודה בחלק משעות היום, וכן, על מנת שיוכל לטפל באביו החולה עד שעות הלילה, אז ישוב לשהות במעצר הבית וזאת עד לקבלת התסקיר בעניינו.
6. לטענת המבקש, על אף שהותרו לו חלונות יציאה קבועים, הרי שבפועל המדובר בחלונות קצרים לצרכי סידורי היומיום, ולא לפרק זמן ארוך שיתיר לו לצאת לעבוד. המבקש טוען כי הותרתו ללא היכולת לצאת ולהתפרנס, יש בה משום פגיעה ביכולת הקיום הבסיסית הן שלו והן של בת זוגו, המפקחת.
7. המבקש מציין כי אין בחזקתו רכב, שכן הרכב אשר בבעלותו מוחזק בידי המשטרה ולפיכך, טוען כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו (לענין ביצוע עבירה), הינה נמוכה.
8. המבקש מפנה לגילו, לבעיותיו הבריאותיות, המשפחתיות והכלכליות, ועל רקע נסיבות אלה, מבקש לאזן בין הפגיעה הנגרמת לו לבין האינטרס הציבורי בדבר המשך שהותו במעצר בתנאים המגבילים.
9. המשיבה מתנגדת לבקשה ומציינת כי המדובר בתנאי שחרור שנקבעו בהסכמת הצדדים כשבועיים טרם הגשת הבקשה דנן, כי לא אירע שינוי מהותי במצבו של המבקש וכי טרם התקבל תסקיר בעניינו ועל כן, אין מקום לבחון בשנית את תנאי המעצר.
10. כמו כן, המשיבה מפנה לעובדה כי המדובר במבקש אשר מגלה רצידיוויסיות בעבירת השכרות שכן, זוהי לו נהיגה בשכרות בפעם השלישית. זאת ועוד, המשיב ביצע עבירות אלו כאשר חרב המאסר על תנאי מעבירה דומה קודמת, מונח על צווארו באין מפריע. בנוסף, המשיבה מפנה להחלטת כב' השופטת שוורץ לענין המסוכנות הנשקפת מן הנאשם וטוענת כי מדובר בתנאי מעצר מינימליים המתחייבים בנסיבות העניין.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין, דין הבקשה להידחות והכל כפי שיפורט להלן.

11. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

12. בענייננו, יש תחילה ליתן את הדעת לעובדה לכך שההחלטה האחרונה שניתנה בעניין מעצרו של המבקש, ניתנה כשבועיים ימים בלבד עובר להגשת הבקשה דנן. במצב דברים זה, ברי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, באופן כזה המצדיק עיון חוזר בתנאי שחרורו.

13. כמו כן, אבהיר, כי תנאי מעצרו של המבקש, אשר שוחרר למעצר בית עוד במסגרת תיק מ"י 41920-01-21,

נקבעו ע"י בית המשפט ובהסכמת ב"כ הצדדים.

14. טענת המבקש מתמצה בכך שחלונות היציאה שנקבעו לו, אינם מותירים לו האפשרות ליציאה לעבודה. עובדות אלה לבטח היו ידועות למבקש ולב"כ במעמד הדיון, עת ניתנה הסכמתו לקביעת התנאים המגבילים. כך גם מצבו של האב.
15. הנה כי כן, במסגרת הבקשה דנן, לא הובאו לפתחו של בית המשפט עובדות חדשות המצדיקות בחינה מחדש של מצב הדברים ועיון חוזר בתנאים המגבילים כפי שהוטלו על המבקש.
16. המבקש לא המציא לעיוני אסמכתא מאת מעסיק פוטנציאלי המוכן לקלוט מידית את הנאשם לעבודה ובמצב דברים זה, נראה כי ההקלה המבוקשת בתנאי מעצרו של המבקש נעדרת תכלית קונקרטית ומטבע הדברים מעוררת קושי בהפיכת מעצר הבית המלא בו שוהה המבקש, למעצר בית לילי, כך עולה מבקשת הנאשם. (ראו לדוגמא, בשינויים המחויבים: עמ"ת 57621-08-20 **מדינת ישראל נ' ויזמן** (2.9.20)).
17. לא נעלמה מעיני טענת המבקש כי מצבו הכלכלי אינו טוב, אולם, לא ניתן לומר כי הצורך הכלכלי של המבקש מהווה שינוי נסיבות, וכן, אין המדובר בעובדה חדשה שנתגלתה (ראו: בש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16)).
18. לא זו אף זו, ראוי להדגיש כי כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 24.1.21, נעשתה כברת דרך מסוימת לעברו של המבקש, בכך שהמשיבה עמדה על בקשתה למעצר עד תום ההליכים אולם, נתנה הסכמתה בשלב הנוכחי, למעצר בית מלא בפיקוח בת זוגו של המבקש ובכפוף לתסקיר בעניינו.
19. מפנה לשיח בין הצדדים העולה מפרוטוקול הדיון מיום 24.1.21, שם, הוסכם באופן מפורש, כי לא תעלה טענה בעניין המסוכנות הנובעת מדחיית מועד קבלת התסקיר בעניינו של המבקש, ועל כן, בין היתר, בית המשפט קבע תנאי המעצר תוך התייחסות לאמור, כי השארת המשיב במעצר בית עד לקבלת תסקיר בעניינו, לרבות דחייה אפשרית - "לא יהוו טענה לכרסום במסוכנות".
20. לטעמי, בהעדר נסיבות שהשתנו לטובת המבקש, בהעדר אסמכתא לפיה ישנו מעסיק המוכן לקלוט את המבקש לעבודה, בשל חלוף הזמן הקצר, המסוכנות הנשקפת מהמבקש, החשש מפני הישנות העבירה, לאור העובדה כי המבקש בחר לנהוג בעודו מודע לרכיב מאסר על תנאי שעומד לחובתו ונוכח מועד הדיון הקבוע בתיק העיקרי, מצאתי כי יש בתנאי שחרורו של המבקש משום איזון סביר ועל כן, בשלב זה, אני סבורה כי אין מקום להתערב בתנאים אשר נקבעו זה מכבר. (ראו: בש"פ 4835/20 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (23.7.20)).

21. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

22. לסיום אציין כי, ככל והמבקש ימצא מקום עבודה ומעסיק שיהיה מוכן לקבלו לעבודה ולפקח עליו, יוכל לפנות

בשנית בבקשה לבית המשפט.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.